

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

36. Gavdentivs ex bonis paternis in Academia singulis annis facilè 300. florenos expendit, nihilq[ue] studet. Vnde peccat quidem mortaliter contra iustitiam abliguirendo tantum pecuniæ contra patris ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Etè Caiet. l. cit n. 70. aiens, nihil in cte, cap noui juris statui, sed naturam voti solummodo declarari.

Ad primum in contrarium dicimus, Pontificem tanquam priuatum Doctorem in contraaria sententia locutum fuisse, nec aliud inde sequi, quam eandem doctrinam maximè ab Authoritate probabiliorem videri, quod ultero datus, hoc solo contenti, opinionem nostram suâ non destitui probabilitate. Ad secundum distinguimus, transit in contractum absolutum, & acquiritur jus tertio absolutum, negamus: dependens à Dei beneplacito, concedimus; cum autem Deo maius obsequium semper magis placeat, absque vlla iniuria tertij, commutari in illud potest. Ad tertium negamus sequelam; nam esto actus amoris in se sit melior, Deoque gratior, quam oblatione promissi calicis, commutatio tamen voti huius in illum actum non foret evidentia in melius, hoc est, utilius spirituali profectui voluntis, Deoque gratius, certè hoc nobis minimè evidenter appetet.

XXXVI. Gaudentius Studiosus ex bonis patris sui singulis annis per integrum quinquennium in Academia trecentos florenos insumpsi prorsus inutiliter, quippe parum aut nihil in studijs proficiebat, sed solum cum socijs ludebat, potitabat &c. Quæritur. Vtrum contra iustitiam peccarit mortaliter, teneaturque in conscientia ad restituicionem aliquam fratribus faciendam?

Vii

Videtur mortaliter peccasse, tenerique ad restitutionem. Ita præter alios Nauarrus c. 17.
n. 164. quia Gaudentius non sine iniuria Pa-
tris tantum pecuniæ malè absumpsi in dam-
num aliorum fratrum.

Resp. Certum esse, Gaudentium peccasse
mortaliter aduersus iustitiam, quando tan-
tam pecuniæ summatam contra patris volunta-
tem abligurijt, quia pater non tantum quoad
absu[m]endi modum, sed quoad rem ipsam
inuitus est. An autem idcirco fratribus obli-
getur restitutionem facere, siue post mortem
patris, quæ à se præter alimenta necessaria
malè insumpta fuerunt, in partem hæreditatis
sue afferre ac numerare, attendendum esse
tum ad facultatem patris, tum ad eiusdem
voluntatem, ut recte docent Lopez part. 2.
Inst. c. 21. Molina træt. 2. D. 242. Layman
L. 3 tr. 4. c. 12. n. 7. & alij. Nam potest pater
suo arbitratu[m] ex liberis maiora & li-
beriora alimenta quoad vietum, vestitum,
recreationes &c. conferre, quam in alios li-
beros, adeò ut pater, si sit diues, vni filio ver-
santi in Principis aula vel Academia 300. flo-
renos pro sumptibus & alimentis definire
queat, cum tamen in alios singulos non nisi
100. expendat, consequenter tametsi Gau-
dentius 300 illos florenos malè & inutiliter
impendat, potest tamē pater illi condonare si-
ne iniuria vel præjudicio reliquorum libero-
rum,

rum. Vtrum autem pater tali casu præsumendus sit, velle condonare ac remittere, ut in partem hæreditatis malè absumptæ connubiorum non debeant, quæstio est facti ex circumstantiis prudenter dijudicanda & examinanda, v. g. an parens liberalis & valde affectus fuerit erga Gaudentium: an verò tenax & seuerus, ut si sciret, ita insumpta fuisse, nullo modo condonaret filio; præcipue enim casus iste in foro conscientiæ locum habet, si pater & fratres nesciant, pecunias à Gaudentio malè inutiliterque fuisse absumptas, tunc enim prudentis viri iudicio ex circumstantiis iudicandum est, quænam fuerit mens patris; alioquin si pater & fratres sciant, pecunias malè expensas fuisse, & non repeatant, consentur condonare. Atque sic etiam patet ad rationem opinionis contrariæ.

XXXVII. *Gelasius Sacerdos hisce diebus acerrimè frigidis cum in sacro ad consecrationem pervenisset, infusum calieri vinum advertit congelasse, idque nihilominus consecravit. Quæritur.*
 1. *Rectène fecerit Gelasius?* 2. *Si malè, quid facere eum oportuerit?* 3. *An saltem validè consecrari?*

Videtur Gelasius & illicite & invalidè consecratus. Ita Ioā. Caramuel in Theol. fundamentali fund. 67. §. 1. n. 1325. Ledesmam, Alanū, Armillam & nonnullos secutus. Idem tenet novissimè Lessius in 3. P. q. 74. art. 5. n. 24. Ratio est. Tum quia vinum congelatum non est potabile.